

ДЖОН ТЕРАМОТО ВЪВЕДЕНИЕ

Превод от английски: Данчо Господинов, 2006

chitanka.info

Представените в тази книга двацет принципа бяха предадени за поколенията от майстор Гичин Фунакоши за осигуряване на духовното и умственото развитие на неговите ученици. Те изтъкват желанието му да стори всичко възможно, тъй щото никой да не бъде впримчен в техническите аспекти на карате — удари с ръка и с крак, блокове — за сметка на духовната страна на бойното изкуство. Именно поставянето в центъра на духовните аспекти, настоява майстор Фунакоши, превръща карате, простото бойно изкуство, в карате-до — Път.

На тези принципи могат да се опират практикуващи от всички нива. На начинаещия те предоставят цялостна система от идеи, с която да пристъпи към бойното изкуство. На сериозния ученик по карате-до те предлагат ориентири за успешно напредване по Пътя и възможност за задълбочаване във вече наученото.

Сериозният и методичен внимателен прочит на аксиомите на майстор Фунакоши ще ни отведе до по-големи дълбочини от очакваните. Именно тази страна на принципите ги прави значими дори за хората, които не практикуват. Неочаквано техническите аспекти са изоставени в името на по-задълбочено изследване на широкия Път. Лъчите на прожектора са насочени към прозорливостта и съобразителността, духовните изисквания и по-големите възможности на тренировката. Психичната нагласа е поставена над стойката, духът — над формата.

В резултат тези двацет принципа могат да служат като също толкова фини опори в живота ни изобщо, колкото и в практиката на карате. Те ни карат да се замислим как можем по-добре да регулираме своя живот и да се държим с хората около нас.

Накратко, те ни насърчават да „шлифоваме“ не само бойното изкуство, но и самите себе си.

Самите принципи са стегнати, пределно сбити изрази с дълбока философска природа. Самата им краткост обаче ги оставя, дори в оригинала на японски език, открити за множество различни тълкувания — някои от тях твърде различни от вложеното намерение.

За щастие настоящата книга осигурява необходимата недвусмисленост. Двацетте принципа на Фунакоши са съпроводени от обяснителни коментари, съставени от Генва Накасоне, ентузиазизиран последовател на бойните изкуства и съвременник на майстор Фунакоши. Текстът на Накасоне разширява принципите, които

първоначално били написани като сбити указания, които да придобият плът и кръв чрез устни коментари или в доджьото, или в разговори насаме с майстора или с някой от неговите ученици.

Удоволствие е за мен да представя тази творба на английски език, особено след като беше прочетена и одобрена от майстор Фунакоши. Събраните мисли дават на читателя по-ясна представа за истинската цел на Фунакоши и, между другото, предлагат завладяваща възможност за надникване в историческите и културните особености на неговото време.

За Фунакоши практиката на карате е колкото самоовладяване, толкова и бойно изкуство. В Карате-до Къохан той пише: „Ценността на бойното изкуство зависи от прилагането му. Ако се използва за добра цел, тогава то е много ценно; но в случай, че се злоупотребява с него, няма по-лошо или по-вредно изкуство от карате.“^[1]

С други думи, на първо място карате има за цел изграждането на характер. Посредством представените в книгата принципи Фунакоши се стреми да поощри учениците да следват по-дълбоките, по-смислените страни на изкуството. Принципите се отнасят до проблеми на характера и духовността, както и до необходимостта от смелост, честност, упоритост и, най-важното, скромност — все качества, които могат да намерят израз чрез непресторена вежливост и уважение.

Фунакоши предупреждава самохвалковците и стремящите се към слава чрез демонстрации на необикновени физически постижения. „Те си играят в листата и клоните на едно голямо дърво, без [да имат] ни най-малко понятие за ствола.“^[2] Техническите умения и пъргавината бързо избледняват в сравнение с важността да се шлифоват сърцето, умът и характерът — елементите, които всъщност определят качеството на човешкия живот.

Принципите посочват начина за подобряване на качеството на живота. Те напътстват — както насърчават, така и предупреждават — практикуващия карате, като същевременно разширяват границите на бойното изкуство към по-универсални приложения. Дълбоките истини на бойните изкуства не са свързани с техники, трикове и стратегии за побеждаване — те са свързани със стратегиите на живота.

Джон Терамото

[1] Gichin Funakoshi, *Karate-do Kyohan*, trans. Tsutomu Ohshima (Tokyo, New York, San Francisco: Kodansha International, 1973), p. 5. ↑

[2] Gichin Funakoshi, *Karate-do Kyohan*, trans. Tsutomu Ohshima (Tokyo, New York, San Francisco: Kodansha International, 1973), p. 5. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.